

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

15. svibnja 2019.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – članak 135. stavak 1. točka (b) – Isporuka robe – Izuzeća ostalih aktivnosti – Odobravanje i ugovaranje kredita – Kartice za gorivo”

U predmetu C-235/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska), odlukom od 23. studenoga 2017., koju je Sud zaprimio 28. ožujka 2018., u postupku

Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

protiv

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: F. Biltgen, predsjednik vijeća, C. G. Fernlund i L. S. Rossi (izvjestiteljica), suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH, J. Pomorska-Porębska, porezna savjetnica,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, R. Lyal i J. Hottiaux, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

2 Ovaj zahtjev upućen je u okviru spora između društva Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH sa sjedištem u Austriji (u daljnjem tekstu: Vega International) i Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (ravnatelj Poreznog vijeća u Varšavi, Poljska) u vezi s odbijanjem tog ravnatelja da društvu Vega International vrati porez na dodanu vrijednost (PDV) koji se odnosi na transakcije kupnje goriva karticama za gorivo.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Članak 2. stavak 1. točke (a) i (c) Direktive 2006/112 glasi:

„Sljedeće transakcije podliježu PDV-u:

(a) isporuka robe koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav na teritoriju države članice u zamjenu za plaćanje;

[...]

(c) isporuka usluga uz naknadu na teritoriju određene države članice koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav;

4 Člankom 14. stavcima 1. i 2. te direktive propisano je:

„1. ‚Isporuka robe‘ znači prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik.

2. Uz transakciju iz stavka 1., sljedeće navedeno smatra se isporukom robe:

[...]

(c) prijenos robe slijedom ugovora prema kojem se plaća provizija na prodaju ili kupnju.”

5 Članak 24. stavak 1. navedene direktive glasi:

„‚Isporuka usluga‘ znači svaka transakcija koja ne čini isporuku robe.”

6 U skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom (b) te direktive:

„Države članice obvezne su izuzeti sljedeće transakcije:

[...]

(b) odobravanje i ugovaranje kredita i upravljanje kreditom od strane osobe koja ga odobrava.”

Poljsko pravo

7 Direktiva 2006/112 prenesena je u poljsko pravo ustawom o podatku od towaru i usług (Zakon o porezu na robu i usluge) od 11. ožujka 2004. (Dz. U. od 2011., br. 177, pozicija 1054), kako je izmijenjena (u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u).

8 U skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom 1. Zakona o PDV-u:

„[PDV-u podliježu] isporuka roba i usluga, koje se u tuzemstvu obavljaju uz naknadu.”

9 ?lankom 7. stavcima 1. i 8. tog zakona predvi?eno je:

„1) Prijenos prava raspolaganja robom kao vlasnik predstavlja isporuku robe u smislu ?lanka 5. stavka 1. to?ke 1 [...].

[...]

8) Ako nekoliko subjekata isporu?uje istu robu na na?in da prvi od njih tu robu isporu?uje izravno krajnjem kupcu, smatra se da je isporuku robe izvršio svaki od subjekata koji sudjeluje u tim transakcijama.”

10 ?lankom 8. stavkom 1. navedenog zakona odre?eno je:

„Isporuka usluga iz ?lanka 5. stavka 1. to?ke 1. obuhva?a svaku uslugu isporu?enu fizi?koj ili pravnoj osobi ili subjektu bez pravne osobnosti, a koja ne predstavlja isporuku robe u smislu ?lanka 7. [...].”

11 ?lankom 43. stavkom 1. to?kom 38. istog zakona, kojim se prenosi ?lanak 135. stavak 1. to?ka (b) Direktive 2006/112, navodi se:

„[Od pla?anja poreza izuzimaju se] usluge odobravanja kredita ili nov?anih zajmova i usluge posredovanja u pružanju usluga odobravanja kredita ili nov?anih zajmova, kao i upravljanje kreditima ili nov?anim zajmovima od strane davatelja tih kredita ili nov?anih zajmova.”

12 Na temelju ?lanka 86. stavka 1. Zakona o PDV-u:

„Ako se robu ili usluge koristi radi obavljanja oporezivih transakcija, porezni obveznici navedeni u ?lanku 15. imaju pravo iznos pla?enog pretporeza odbiti od iznosa PDV-a koji se duguje [...].”

Glavni postupak i prethodno pitanje

13 Iz odluke kojom se upu?uje prethodno pitanje proizlazi da društvo Vega International obavlja djelatnost prijevoza gospodarskih vozila poznatih proizvo?a?a iz tvornice klijentima. Ta usluga vrši se posredstvom više društava k?eri društva Vega International, koja imaju svoja sjedišta u razli?itim državama ?lanicama, od kojih je društvo Vega Poland sp. z o. o. osnovano u Poljskoj.

14 Društvo Vega International organizira i upravlja opskrbom svih svojih društava k?eri karticama za gorivo, koje su izdali razli?iti dobavlja?i goriva. Vozila koja prevozi društvo Vega Poljska opskrbljuju se gorivom upotrebom kartica za gorivo izdanih na ime njihovih voza?a. Zbog organizacijskih razloga i visine troškova sve transakcije izvršene posredstvom kartica za gorivo provode se na razini društva majke u Austriji, koje prima ra?une od dobavlja?a goriva na kojima je, me?u ostalim, navedena kupnja goriva s PDV-om. Potom, na kraju svakog mjeseca, društvo Vega International izdaje svojim društvima k?erima, pa tako i društvu Vega Poland, ra?une za gorivo koje im je stavljeno na raspolaganje radi obavljanja usluge prijevoza vozila, s uve?anjem od 2 %. Ta društva k?eri ovlaštena su kompenzirati ra?une izdane za korištenje karticama za gorivo s ra?unima upu?enima austrijskom društvu ili ih platiti u roku od jednog do tri mjeseca od njihova primitka.

15 Odlukom od 11. kolovoza 2014. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście (prokuror Druge porezne uprave za Varšavu – Śródmieście, Poljska) odbio je vratiti društvu Vega International za razdoblje od travnja do lipnja 2012. PDV u visini od 106 031,44 poljskih zlotu (PLN) (oko 24 735,82 eura). Ravnatelj Poreznog vijeća u Varšavi potvrdio je tu odluku svojom odlukom od 28. studenoga 2014.

16 Društvo Vega International podnijelo je tužbu za poništenje te odluke Wojewódzkom Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodski upravni sud u Varšavi, Poljska). U presudi od 26. lipnja 2015. taj je sud zaključio da je zahtjev društva Vega International neosnovan te ga je odbio.

17 Društvo Vega International podnijelo je potom kasacijsku žalbu protiv te presude Naczelnom Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska). Taj je sud, upravo poput poljskih poreznih vlasti i prvostupanjskog suda, predvidio mogućnost da se na ovaj predmet primijene načela koja je Sud iznio u svojoj presudi od 6. veljače 2003., Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73), prema kojoj sporazum o upravljanju gorivom ne predstavlja ugovor o isporuci goriva, nego ugovor o financiranju kupnje goriva. Naime, prema shvaćanjima Suda u predmetu u kojem je donesena ta presuda, leasing društvo ne kupuje gorivo da bi ga kasnije preprodalo korisniku leasinga, nego korisnik leasinga slobodno bira kakvo i količinu goriva, dan kupnje goriva i raspolaže s tim gorivom kao da je njegov vlasnik.

18 U ovom slučaju, primjenjujući tu presudu, bilo bi mjesta zaključku da društvo Vega International ne vrši „isporuku robe”, konkretno goriva, u smislu članka 7. stavka 8. Zakona o PDV-u, za koju se PDV može vratiti, nego isporučuje usluge financiranja društva Vega Poland koje nisu oporezive u Poljskoj jer su izuzete od PDV-a na temelju članka 43. stavka 1. točke 38. tog zakona.

19 Međutim, sud koji je uputio zahtjev isti je da presuda od 6. veljače 2003., Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73), nije donesena na temelju Direktive 2006/112, nego se odnosi na tumačenje odredaba Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1., u daljnjem tekstu: Šesta direktiva), koje su ranije bile na snazi.

20 U tim okolnostima, s obzirom na tu presudu, sud koji je uputio zahtjev ima dvojbe oko tumačenja nove odredbe sadržane u članku 135. stavku 1. točki (b) Direktive 2006/112, u kojoj se navode transakcije kao što su to odobravanje ili ugovaranje kredita i upravljanje kreditom od strane osobe koja ga je odobrila. Stoga se postavlja pitanje mogu li se transakcije društva Vega International u Austriji, koje se odnose na stavljanje na raspolaganje i obračun kartica za gorivo korištenih za kupnju goriva od strane društva kćeri u okviru grupe, smatrati takvim transakcijama. Te nedoumice su tim veće imajući u vidu različit sudsku praksu nacionalnih sudova koji su se pozvali na taj presedan da bi razmotrili prirodu transakcija zaključenih u okviru stavljanja na raspolaganje kartica za gorivo.

21 Slijedom toga, sud koji je uputio zahtjev smatra da je, kako bi odlučio o kasacijskoj žalbi koju je podnijelo društvo Vega International, nužno da sam Sud protumači članak 135. stavak 1. točku (b) Direktive 2006/112.

22 U tim je okolnostima Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Obuhvaća li pojam iz članka 135. stavka 1. točke (b) [Direktive 2006/112] radnje koje se sastoje od stavljanja na raspolaganje kartica za gorivo i pregovaranja, financiranja i obračuna kupnje goriva tim karticama te mogu li se takve složene transakcije smatrati lančanim transakcijama čija

je osnovna svrha isporuka goriva?”

O prethodnom pitanju

23 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 135. stavak 1. točku (b) Direktive Vijeća 2006/112 tumačiti na način da se, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, stavljanje na raspolaganje kartica za gorivo društva majke svojim društvima kćerima, što omogućuje potonjima opskrbu gorivom vozila čiji prijevoz obavljaju, može smatrati uslugom odobravanja kredita koja je izuzeta od PDV-a u smislu te odredbe ili se treba smatrati složenom transakcijom čiji je glavni cilj isporuka goriva, i dakle isporuka robe, u smislu članka 14. stavka 1. te direktive, za koju se PDV plaćen u Poljskoj može vratiti.

24 Najprije treba naglasiti da su odredbe Direktive 2006/112, koje su od značaja za glavni postupak, u biti istovjetne odgovarajućim odredbama Šeste direktive. U tim okolnostima sudska praksa koja se odnosi na navedene odredbe Šeste direktive i dalje je mjerodavna za tumačenje odgovarajućih odredaba Direktive 2006/112 (vidjeti, među ostalim, presudu od 28. srpnja 2012., *Astone*, C-332/15, EU:C:2016:614, t. 27.).

25 Kako bi se odgovorilo na pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev, valja podsjetiti da, u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2006/112, PDV-u podliježu isporuke robe koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav na teritoriju države članice u zamjenu za plaćanje.

26 U skladu s člankom 14. stavkom 1. te direktive, „isporuka robe” na temelju prijenosa prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik.

27 S tim u vezi, u skladu s ustaljenom sudsom praksom, pojam „isporuka robe” iz članka 5. stavka 1. Šeste direktive i članka 14. stavka 1. Direktive 2006/112 ne odnosi se na prijenos vlasništva u oblicima propisanim mjerodavnim nacionalnim pravom, nego uključuje svaku transakciju prijenosa materijalne imovine koju izvrši jedna stranka, a koja ovlaštuje drugu stranku da njome raspolaže kao da je vlasnik te robe (presude od 8. veljače 1990., *Shipping and Forwarding Enterprise Safe*, C-320/88, EU:C:1990:61 t. 7.; od 14. srpnja 2005., *British American Tobacco i Newman Shipping*, C-435/03, EU:C:2005:464 t. 35.; od 21. veljače 2006., *Halifax i dr.*, C-255/02, EU:C:2006:121 t. 51.; od 3. lipnja 2010., *De Fruytier*, C-237/09, EU:C:2010:316, t. 24., i od 18. srpnja 2013., *Evita-K*, C-78/12, EU:C:2013:486 t. 33.).

28 Jednako tako, Sud je već ranije zaključio da spomenuti pojam ima objektivno svojstvo i da se primjenjuje neovisno o ciljevima i rezultatima transakcija o kojima je riječ, pri čemu ne postoji obveza porezne administracije da provodi istrage kako bi utvrdila namjeru pojedinog poreznog obveznika ili da vodi računa o namjeri operatora koji nije taj porezni obveznik, a koji se javlja u istom dobavnom lancu (presuda od 21. studenoga 2013., *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, t. 21. i navedena sudska praksa).

29 U ovom slučaju iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da to što društvo Vega International stavlja na raspolaganje kartice za gorivo svojim društvima kćerima, uključujući društvo Vega Poland, njima omogućuje, među ostalim, opskrbu gorivom na benzinskim postajama. Društva kćeri potom izravno šalju društvu Vega International račune za kupnju goriva s izraženim PDV-om, na temelju kojih je društvo Vega International poljskim poreznim vlastima postavilo zahtjev za povrat.

30 U tim okolnostima, radi odgovora na pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev, treba razmotriti jesu li u glavnom postupku naftna društva doista prenijela pravo raspolaganja gorivom kao vlasnik društvu Vega International ili društvu Vega Poland (vidjeti, u tom smislu, presudu od 6.

velja?e 2003., Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, t. 33.).

31 U tom pogledu valja podsjetiti da je Sud u presudi od 6. velja?e 2003., Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73), analizirao isporu?uju li u okviru ugovora o leasingu automobila naftna društva leasing društvima robu, u tom slu?aju gorivo, kada korisnik leasinga opskrbljuje svoje vozilo gorivom u ime i za ra?un leasing društva, koje potom od nacionalnih poreznih vlasti traži povrat PDV-a napla?enog za to gorivo.

32 Sud je u toj presudi smatrao nespornim da je upravo korisnik vozila u leasingu ovlašten raspolagati gorivom kao da je njegov vlasnik jer dobiva gorivo izravno na benzinskim postajama, dok davatelj leasinga ni u jednom trenutku nema ovlast odlu?ivati ni o na?inu korištenja gorivom ni o svrsi tog korištenja (vidjeti, u tom smislu, presudu od 6. velja?e 2003., Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, t. 34.).

33 Nadalje, Sud je smatrao da su u takvom slu?aju isporuke samo prividno bile izvršene na trošak leasing društva. Naime, s jedne strane, mjese?na pla?anja leasing društvu predstavljaju samo predujam, a, s druge strane, stvarnu potrošnju koja se utvr?uje na kraju godine pla?a korisnik vozila u leasingu, koji stoga snosi sve troškove isporuke goriva (presuda od 6. velja?e 2003., Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, t. 35.).

34 Sud je zaklju?io da sporazum o upravljanju gorivom, koji su potpisali leasing društvo i korisnik leasinga, nije ugovor o isporuci robe, u ovom slu?aju goriva, u odnosu na leasing društvo, nego predstavlja ugovor o financiranju kupnje goriva. Naime, Sud je smatrao da leasing društvo ne kupuje gorivo da bi ga kasnije preprodalo korisniku vozila u leasingu, nego ovaj potonji kupuje gorivo, biraju?i slobodno njegovu kakvo?u i koli?inu, kao i dan kupnje. Zbog toga, leasing društvo prema korisniku vozila u leasingu ustvari nastupa kao davatelj kredita (presuda od 6. velja?e 2003., Auto Lease Holland, C-185/01, EU:C:2003:73, t. 36.).

35 Na temelju sudske prakse navedene u to?ki 24. ove presude, prethodna razmatranja, koja je Sud razvio u odnosu na ?lanak 5. stavak 1. Šeste direktive, primjenjiva su na okolnosti ovog predmeta kada je rije? o tuma?enju pojma „isporuka robe” u smislu ?lanka 14. stavka 1. Direktive 2006/12.

36 Posebice valja navesti da u ovom slu?aju društvo Vega International ne raspolaže gorivom koje je predmet kupnje te za koje traži povrat PDV-a kao da je njegov vlasnik. Naime, to gorivo kupuje društvo Vega Poland neposredno od dobavlja?a po vlastitoj diskreciji. Zbog toga društvo Vega Poland odlu?uje, me?u ostalim, o modalitetima kupnje goriva s obzirom na to da može izabrati na kojoj ?e se benzinskoj postaji, izme?u onih koje je navela Vega International, opskrbiti gorivom te odlu?uje slobodno o kakvo?i, koli?ini i vrsti goriva, kao i o trenutku kupnje te na?inu korištenja gorivom (vidjeti, u tom smislu, presudu od 16. travnja 2015., Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, t. 26.).

37 K tome, nesporno je i da društvo Vega Poland tako?er snosi ukupne troškove u vezi s takvom opskrbom goriva s obzirom na to da mu društvo Vega International izdaje ra?une za to gorivo. Nadalje, poljsko društvo k?i ovlašteno je kompenzirati ra?une izdane za korištenje karticama za gorivo s ra?unima upu?enima austrijskom društvu ili ih platiti u roku od jednog do tri mjeseca od njihova primitka.

38 U tim okolnostima, kao što to tvrde poljska vlada i Europska komisija, nema mjesta zaklju?ku da je u glavnom predmetu isporuka goriva izvršena društvu Vega International i da je ono potom preprodalo tu robu društvu Vega Poland izvršavaju?i, dakle, sâmo isporuku goriva. Nasuprot tomu, kao što to isti?e Komisija, valja napomenuti da je uloga društva Vega International ograni?ena na stavljanje na raspolaganje svojem poljskom društvu k?eri jednostavnog instrumenta

u obliku kartica za gorivo, koje mu dopušta da kupi to gorivo, pri čemu je društvo Vega International tek posrednik u transakciji nabavke te robe.

39 Prema tome, kako u glavnom predmetu u odnosu na društvo Vega International nije došlo do isporuke robe, to jest goriva, ono ne može tražiti povrat PDV-a plaćenog na račun koji su mu upućeni u vezi s opskrbom goriva koju je izvršilo društvo Vega Poland na benzinskim postajama.

40 S obzirom na navedeno, treba istaknuti da, u skladu s člankom 24. stavkom 1. Direktive 2006/112, svaku transakciju koja ne čini isporuku robe treba smatrati „isporukom usluga”.

41 Doista, nesporno je da transakcija koju je izvršilo društvo Vega International u odnosu na svoje poljsko društvo kćer, koja se sastoji u stavljanju na raspolaganje kartica za gorivo u cilju opskrbe gorivom vozila čiji prijevoz obavlja društvo kći, ne predstavlja „isporuku robe”, u smislu članka 14. stavka 1. Direktive 2006/112. Prema tome, ta transakcija predstavlja „isporuku usluga” u smislu članka 24. stavka 1. iste direktive.

42 Slijedom toga, kako bi se sudu koji je uputio zahtjev dao koristan odgovor, treba još provjeriti može li se takva isporuka usluga smatrati uslugom odobravanja kredita koja je izuzeta od PDV-a u smislu članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive 2006/112.

43 U tom pogledu treba podsjetiti da su transakcije koje su izuzete na temelju te odredbe određene s obzirom na prirodu isporučenih usluga, a ne s obzirom na isporučitelja ili primatelja usluge, tako da primjena tih izuzeća ne ovisi o statusu subjekta koji isporučuje usluge (vidjeti, u tom smislu, presudu od 4. svibnja 2006., Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, t. 66. i od 21. lipnja 2007., Ludwig, C-453/05, EU:C:2007:369, t. 25.).

44 Kada je, pak, riječ o izrazu „odobravanje i ugovaranje kredita”, sadržanom u toj odredbi, njega treba tumačiti široko, na način da njegov doseg ne može biti ograničen samo na zajmove i kredite koje su odobrile banke i financijske institucije (vidjeti, u tom smislu, presude od 27. listopada 1993., Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, t. 13.; od 22. listopada 2015., Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, t. 37. i od 18. listopada 2018., Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, t. 35.).

45 U prilog tom tumačenju govori i svrha zajedničkog sustava, ustanovljenog Direktivom 2006/112, koja je, među ostalim, jamčiti jednako postupanje prema poreznim obveznicima (presuda od 27. listopada 1993., Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, t. 14.).

46 Prema tome, tumačenje prema kojem bi odobravanje financiranja kupnje putem banke bilo izuzeto od PDV-a, dok bi financiranje te iste kupnje putem gospodarskog subjekta koji nema status banke ili financijske institucije bilo podložno PDV-u, povrijedilo bi jedno od temeljnih načela zajedničkog sustava PDV-a, to jest jednako postupanje prema poreznim obveznicima.

47 U ovom slučaju, kao što je to navedeno u točki 14. ove presude, nesporno je da su sve transakcije, izvršene posredstvom kartica za gorivo koje je svojim društvima kćerima, uključujući i društvo Vega Poland, stavilo na raspolaganje društvo Vega International, centralizirane na razini društva majke u Austriji, koje prima račun od dobavljača goriva na kojima je, među ostalim, navedena kupnja goriva s PDV-om. Potom, na kraju svakog mjeseca društvo Vega International izdaje svojim društvima kćerima račun za gorivo koje im je stavljeno na raspolaganje radi obavljanja usluge prijevoza vozila s uvećanjem od 2 %. Konačno, njegova društva kćeri dužna su kompenzirati račun izdane za korištenje karticama za gorivo s računima upućenima austrijskom društvu ili ih platiti u roku od jednog do tri mjeseca od njihova primitka.

48 Prema tome, može se zaključiti da, primjenjujući to uvećanje od 2 % u odnosu na društvo Vega Poland, društvo Vega International ostvaruje naknadu za usluge koje je isporučilo svojem poljskom društvu kćeri. Društvo Vega International tako isporučuje financijsku uslugu društvu Vega Poland financirajući unaprijed kupovinu goriva i djeluje, dakle, u tu svrhu poput obične financijske ili kreditne institucije.

49 U tim okolnostima valja zaključiti da stavljanje na raspolaganje kartica za gorivo, što čini društvo Vega International u korist društva Vega Poland, predstavlja pravu financijsku transakciju koja se može smatrati odobravanjem kredita u smislu članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive 2006/112 (vidjeti, u tom smislu, presudu od 18. listopada 2018., Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, t. 36.).

50 Iz toga slijedi da se usluge poput onih koje je pružilo društvo Vega International u korist društva Vega Poland mogu izuzeti na temelju članka 135. stavka 1. točke (b) Direktive 2006/112.

51 Vodeći računa o svemu navedenom, na postavljeno pitanje valja odgovoriti na način da članak 135. stavak 1. točka (b) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da se, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, stavljanje na raspolaganje kartica za gorivo društva majke svojim društvima kćerima, što omogućuje potonjima opskrbu gorivom vozila čiji prijevoz obavljaju, može smatrati uslugom odobravanja kredita koja je izuzeta od PDV-a u smislu te odredbe.

Troškovi

52 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 135. stavak 1. točka (b) Direktive 2006/112 od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, stavljanje na raspolaganje kartica za gorivo društva majke svojim društvima kćerima, što omogućuje potonjima opskrbu gorivom vozila čiji prijevoz obavljaju, može smatrati uslugom odobravanja kredita koje je izuzeta od poreza na dodanu vrijednost u smislu te odredbe.

Potpisi

* Jezik postupka: poljski